Dosarul nr.2-14518/24
2-24124186-12-2-01112024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03.04.2025 mun.Chişinău

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Liudmila Holevițcaia, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a reclamantului ***** împotriva pârâtului *****privind încasarea sumei,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul - ***,** prin avocatul Iordachi Svetlana, împuternicită în baza mandatului avocațial seria MA nr*****din 21.10.2024, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului *****cu privire la încasarea datoriei în mărime de 5 500 euro, conform recipiselor de împrumut din 24.05.2024 și 02.07.2024; încasarea sumei achitate cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, în mărime de 3900,00 lei; încasarea sumei de 7500,00 lei achitată ca cheltuieli de asistență juridică; încasarea dobânzii de întârziere în sumă totală de 126,18 euro.

În argumentarea acțiunii depuse, partea reclamantă a indicat că, în fapt, la datele de 25.05.2024 și 02.07.2024, domnul ***** (IDNP *****) a acordat domnului *****(IDNP *****) un împrumut în valoare totală de 5.500 euro, conform următoarelor detalii: suma de 1.650 euro, conform recipisei de împrumut din 24.05.2024, cu scadența la 24.06.2024; suma de 3.850 euro, conform recipisei de împrumut din 02.07.2024, cu scadența la 02.08.2024.

Tine să menționeze faptul că, domnul *****nu a respectat termenele de restituire stabilite în recipisele menționate. Reclamantul a încercat în repetate rânduri să soluționeze conflictul pe cale amiabilă, însă fără succes, neprimind niciun răspuns din partea debitorului.

Mai mult ca atât, la 11 septembrie 2024, domnului *****i-a fost expediată o notificare prealabilă privind achitarea datoriei conform recipiselor menționate, solicitându-se plata integrală a sumei de 5.500 euro în termen de 7 zile de la primirea notificării.

La data de 04 octombrie 2024, oficiul poștal a restituit notificarea cu mențiunea ”nereclamat”. Notificarea a fost expediată la adresa de corespondență comunicată de domnul *****și indicată în buletinul său de identitate, respectiv: mun.Chișinău, *****, adresă menționată și în cuprinsul recipiselor de împrumut din 24.05.2024 și 02.07.2024.

Având în vedere nerestituirea în termen a împrumutului acordat, reclamantul, în temeiul prevederilor art.942 Cod civil al Republici Moldova, a calculat dobânda de întârziere pentru perioada: 1) 03.08.2024 - 28.10.2024 (recipisa din 02.07.2024 în valoare de 3850 euro) care constituie în suma totală de 78,3 euro (calculul se atașează); 2) 25.06.2024 - 28.10.2024 (recipisa din 24.05.2024 în valoare de 1650 euro) constituie în suma totală de 47,88 euro (calculul se atașează).

Reclamantul face trimitere și la art.1247 Codul civil, (1) împrumutatul trebuie să restituie

împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Art.1248 Cod civil prevede, (1) în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art.art.9, 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract și din orice alt act susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar în corespundere cu dispozițiile art.858 din Codul civil, obligația trebuie executată corespunzător, cu bună-credință, la locul și în modul stabilit.

Potrivit prevederilor art.942 Cod civil, (1) în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

În corespundere cu prevederile alin.(l) art.861 din Codul civil, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând. Alin.(2) al aceluiași articol prevede că dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Conform art.90 din Codul de procedură civilă: „Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreților, experților și specialiștilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la fața locului; c) cheltuielile de înștiințare și chemare a părților în judecată; d) cheltuielile de transport și de cazare suportate de părți și de alți participant la proces în legătură cu prezentarea lor în instanță; e) cheltuielile suportate de cetățeni străini și apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pârâtului; g) cheltuieli de efectuare a expertizei; h) cheltuieli de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistență juridică; j)cheltuielile de declarare a insolvabilității; k) compensațiile pentru timpul de muncă pierdut ; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces;

În conformitate cu art.94 alin.(l) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Potrivit prevederilor art.96 alin.(l) din Codul de procedură civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistența juridică, în măsură în care au fost necesare și rezonabile.

Reclamantul, la depunerea cererii de chemare în judecată, a suportat cheltuieli legate de plata taxei de stat în sumă de 3 900,00 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 7500,00 lei, care solicită de a fi încasate din contul pârâtului în conformitate cu normele legale sus-menționate.

În drept, invocând prevederile art.art.5, 7, 40, 166, 167, 168, 174, 175, 177 din Codul de procedură civilă și art.art.9, 776 din Codului civil, solicită admiterea acțiunii depuse.

Pârâtul – *****prin referința prezentată instanței la 27.12.2024 nu a recunoscut acțiunea reclamantului ***** și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. În argumentarea poziției sale procesuale, pârâtul a invocat următoarele contraargumente: în fapt, avocatul Iordachi Svetlana, în interesele lui *****, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui *****cu privire la încasarea datoriei, formate în urma neonorării obligațiilor de plată conform recipiselor din 24.05.2024 și 02.07.2024.

Subliniază că, reclamantul solicită încasarea de la pârât: datoria în sumă de 1650 euro și dobânda de întârziere în mărime de 47,88 euro, aferentă recipisei din 24.05.2024 și datoria în sumă de 3850 euro și dobânda de întârziere în mărime de 78,30 euro, aferentă recipisei din 02.07.2024.

Pârâtul nu este de acord, în parte, cu acțiunea înaintată, din considerentele expuse mai jos.

Se evidențiază că, la data de 24.05.2024, reclamantul ***** a acordat cu împrumut pârâtului *****suma de 1650 euro, cu obligația de rambursare până la 24.06.2024, fapt consemnat într-o recipisă întocmită la aceeași dată.

După expirarea termenului de rambursare, pârâtul, confruntându-se cu dificultăți financiare și având o relație de încredere cu reclamantul, a solicitat prelungirea termenului de restituire a sumei împrumutate și acordarea unui nou împrumut în valoare de 2200 euro.

Reclamantul a fost de acord, iar părțile au convenit ca suma totală de 3850 euro (reprezentând împrumutul inițial de 1650 euro și noul împrumut de 2200 euro) să fie restituită până la data de 02.08.2024.

În acest sens, pârâtul a întocmit o nouă recipisă la data de 02.07.2024, în care a inclus întreaga sumă datorată și termenul de rambursare convenit.

Deși nu există alte înscrisuri care să confirme această înțelegere, succesiunea logică a evenimentelor indică existența unei convenții între părți.

În absența unei astfel de convenții și având în vedere că pârâtul nu a restituit suma inițială de 1650 euro, este puțin probabil ca reclamantul să fi acordat un nou împrumut în valoare de 2200 euro.

Prin urmare, odată cu încheierea recipisei din 02.07.2024, care încorporează și obligațiile anterioare, recipisa din 24.05.2024 devine ineficientă în ceea ce privește executarea separată a sumei de 1650 euro.

Relevante în acest sens sunt dispozițiile art.357 alin.(1)-(3) din Codul civil, potrivit căruia, „1) Dacă, conform legii, actul juridic, fără afinul sau anulabil, nu produce, total sau parțial, efectele sale juridice, el este, în această parte, ineficient. (2) Actul juridic devine eficient de îndată ce este înlăturat temeiul de ineficiență. (3) Ineficiența actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o invoce din oficiu după ce a ascultat participanții la proces.

În concluzie, raportând circumstanțele de fapt constatate mai sus, la prevederile legale citate supra, consideră că instanța urmează să constate că recipisa din 24.05.2024 este ineficientă.

Din aceste motive, acțiunea reclamantului urmează a fi respinsă în partea pretențiilor privind încasarea datoriei în mărime de 1650 euro și dobânda întârziere în mărime de 47,88 euro în baza recipisei din 24.05.2024, ca neîntemeiată.

Cu privire la cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică.

În conformitate cu art.90 lit.i) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

În acord cu art.96 alin.(1) și (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit art.5 alin.(1) al Legii nr.1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber avocatul pentru a fi consultată și reprezentată de acesta în materie juridică.

În acest sens reține că, cheltuielile pentru asistența juridică pentru a fi încasate de către instanța de judecată, din contul părții care a pierdut procesul în beneficiul părții care a obținut câștig de cauză, acestea trebuie raportate la o serie de criterii, și anume: criteriul necesității, caracterul de realmente suportate și criteriul de rezonabilitate în raport cu cuantumul cheltuielilor de asistență juridică solicitate de a fi compensate.

Astfel, în vederea determinării cuantumului compensației acordate, pentru a face o apreciere corectă, este necesar a se ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărîrea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că, partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

În consecință, ținând cont de criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistență juridică, consideră că suma de 7500 lei, solicitată de reclamant cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, este una considerabilă în raport cu complexitatea pricinii civile în cauză și astfel, solicită diminuarea acestora pînă la suma de 2000 lei.

În rest, capătul de acțiune cu privire la cheltuielile de judecată, prin prisma prevederilor art.94 Cod de procedură civilă, urmează a fi compensate proporțional părții admise din pretenții.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea depusă, cercetând probele administrate la dosar în ansamblul şi interconexiunea lor în coraport cu normele legale aplicabile, instanța de judecată consideră că acțiunea reclamantului ***** împotriva lui *****privind încasarea sumei este întemeiată și pasibilă de admis, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.26 alin.(1) și (2) CPC RM procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea

presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Cu raportare la norma precitată, instanța de judecată subliniază că pe parcursul examinării cauzei au fost întreprinse toate acțiunile necesare în vederea respectării principiului egalității de tratament, iar părților li s-au asigurat în egală măsură dreptul procesual de a prezenta probe și . respectiv, contraprobe la probele prezentate de adversarul său în proces.

Revenind la fondul revendicărilor formulate de reclamant, instanța reține faptul că, un aspect important la acest capitol constituie probele administrate de părți, astfel, obiect al probațiunii reprezintă ansamblul circumstanțelor de fapt pe care se întemeiază pretențiile și obiecțiile părților, precum și alte circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Instanța reține și prevederile art.117 alin.(1) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art.130 alin.(1) și (2) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Rezultând din prevederile enunțate, instanța remarcă faptul că în calitate de entitate propusă în sensul oferirii unei soluții legale, ultima urmează să țină cont de prevederile art.239 CPC, care prevede că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Potrivit art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În sensul pretențiilor înaintate, în ședința de judecată s-a constatat că, potrivit materialului administrat, reclamantul ***** identificat prin buletinul de identitate(f.d.18 și verso), la data de 25.05.2024 și 02.07.2024 i-a împrumutat lui *****a.n***** suma de 5500 euro pentru o perioadă determinată, și anume: 1) potrivit recipisei din 24.05.2024(f.d.10) – pârâtul *****la data de 24.05.2024 a împrumutat de la reclamantul ***** suma de 1650 euro, astfel, asumându-și obligația de a restitui împrumutul până la 24.06.2025; 2) potrivit recipisei din 02.07.2024 (f.d.11) - pârâtul *****a primit de la reclamantul ***** suma de 3850 euro de la reclamantul *****, asumându-și obligația de a restitui împrumutul din 02.07.20224 până la data de 02.08.2024.

Art.1247 Codul civil, (1) împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Art.1248 Cod civil prevede, (1) în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art.art.9, 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract și din orice alt act

susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar în corespundere cu dispozițiile art.858 din Codul civil, obligația trebuie executată corespunzător, cu bună-credință, la locul și în modul stabilit.

Conform prevederilor art.942 Cod civil, (1) în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

În corespundere cu prevederile alin.(l) art.861 din Codul civil, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând. Alin.(2) al aceluiași articol prevede că dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris, semnat de părți (împrumutat și împrumutător), prin telegrame, telefonograme, solicitarea scrisă din partea împrumutatului de amânare a termenului achitării împrumutului, scrisoarea-garanție cu afirmația că împrumutul va fi restituit și altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Analizând recipisele prezente la caz, instanța constată cu certitudine faptul că ambele se încadrează în condițiile de valabilitate, inclusiv prin confirmarea expresă a datei scadenței obligației de restituire a sumei, astfel în cazul recipisei din 24.05.2024 (f.d.10) - rezultă că termenul de restituire a împrumutului expiră la 24.06.2024, în cazul recipisei din 02.07.2024 (f.d.11) - este stabilit termenul de restituire până la 02.08.2024.

Totodată, potrivit art.871 alin.(1) și (3) CC RM Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul și pînă la expirarea termenului. În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligația de a restitui suma nominală primită fără a ține cont de variațiile valorii banilor.

Astfel, judecătorul a stabilit că pârâtul nu și-a onorat obligația sa corelativă de restituire a sumelor împrumutate, iar potrivit legii, refuzul unilateral de la executarea obligațiilor este inadmisibil, ceea ce permite judecătorului să conchidă asupra temeiniciei acțiunii reclamantului în partea încasării datorie de 5500 euro cu titlu de împrumut nerambursat la data scadentă.

Referitor la solicitarea reclamantului SRL„Vergrup-Cons” privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 126,18 euro, instanța de judecată o consideră întemeiată și pasibilă de admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.942 alin.alin.(1),(2) Cod civil, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul

este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Potrivit calculului atașat dobânda de întârziere pentru perioada: 1) 03.08.2024 - 28.10.2024 (recipisa din 02.07.2024 în valoare de 3850 euro) constituie în suma totală de 78,3 euro; 2) 25.06.2024 - 28.10.2024 (recipisa din 24.05.2024 în valoare de 1650 euro) constituie suma de 47,88 euro, în total – 126,8 euro, care fiind calculată în conformitate cu legea - art.942 alin.(2) Cod civil, urmează a fi încasată din contul pârâtului pentru neexecutarea de către ultimul a obligațiilor pecuniare scadente.

Alegațiile părții pârâte referitoare la ineficiența recipisei din 24.05.2024, nu pot fi reținute de către instanța de judecată, fiind declarative. Or, acceptarea de către instanța de judecată a abordării propuse de partea pârâtă, este de natură să justifice refuzul unilateral de la executarea obligațiilor, fapt inadmisibil și nu va acorda nici o protecție împotriva arbitrariului. Or, reclamantul insistă și probează că a împrumutat pârâtului sume de bani în baza la 2 recipise atașate, conținutul acestora fiind unul clar și cert, iar pârâtului obiectând asupra primei recipise(spunând că ea este inclusă în a doua recipisă), nu deține nici o contraprobă în acest sens.

Conform prevederilor art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Prevederile art.90 lit.l) Cod de procedură civilă stipulează că din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte și alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform recomandării, privind cuantumul onorariilor avocaților şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată de către Consiliul Uniunii avocaților din Republica Moldova, prin Decizia nr.2 din 30.03.2012, pornind de la practica CEDO, care prevede că cheltuielile pentru asistența juridică şi onorariul avocatului trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, să țină cont de complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența.

Totodată, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

La caz, instanța de judecată consideră pretenția privind încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 7500 lei potrivit bonului de plată seria ***** *****, drept întemeiate, rezonabile și necesare de a fi încasate din contul pârâtului ***** Cheltuielile taxei de stat în sumă de 3900 lei, la fel urmează a fi compensate reclamantului din contul pârâtului în temeiul art.94 CPC.

În conformitate cu prevederile art.art.94, 96, 276^2 - 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată a reclamantului ***** împotriva pârâtului *****privind încasarea sumei.

Se încasează din contul pârâtului *****IDNP *****, în folosul reclamantului *****, IDNP *****, datoria în sumă de 5500(cinci mii cinci sute) euro, dobânda de întârziere în sumă de 126,18(o sută douăzeci șase) euro convertiți în valuta națională conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data executării, precum și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 3900(trei mii nouă sute) lei și asistența juridică în sumă de 7500(șapte mii cinci sute) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data emiterii dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Judecător Liudmila Holevițcaia